

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۲/۰۸

نورمحمد غفوری

افغانستان قربانی سیاست‌های امنیتی منطقه‌ای است،

نه متهم دائمی

در سوسیال میدیا خواندم که وزارت دفاع طالبان به پاکستان گفته است که: «اتهام نزنید، سیاست خود را تغییر دهید» و طالبان «مسئولان امنیتی پاکستان باید به‌جای فرار از ناکامی‌های امنیتی»، در سیاست‌های خود تجدید نظر کنند». موضع‌گیری اخیر وزارت دفاع طالبان در برابر اظهارات وزیر دفاع پاکستان بازتاب‌دهنده یک واقعیت انکارناپذیر است: **پاکستان سال‌هاست ناکامی‌های امنیتی داخلی خود را با فرافکنی به افغانستان پنهان می‌کند؛** سیاستی که نه به نفع مردم پاکستان بوده و نه به نفع مردم افغانستان می‌باشد.

اگر بیطرفانه حالات را تحلیل نمایم، باید تأکید کرد که **افغانستان امروز، با یا بدون طالبان، نباید به «متهم همیشگی» بحران‌های امنیتی پاکستان تبدیل شود.** کشوری که دهه‌ها میزبان، سازمان‌دهنده و بهره‌بردار گروه‌های نیابتی بوده است، نمی‌تواند بدون ارائه شواهد شفاف، مسئولیت حملات پیچیده امنیتی در خاک خود را به بیرون از مرزها منتقل کند.

اتهام‌زنی‌های مکرر مقام‌های پاکستانی- از حملات در بلوچستان گرفته تا رویدادهای اسلام‌آباد- بیش از آن‌که تحلیل امنیتی باشند، **ابزار مصرف داخلی** برای پوشاندن شکاف‌های عمیق در ساختار امنیتی، نارضایتی‌های قومی، بحران‌های سیاسی و شکست راه برد «عمق استراتژیک» اند. این ستراتیژی که افغانستان را دهه‌ها به میدان بازی‌های استخباراتی بدل کرد، امروز نه‌تنها فروپاشیده، بلکه **به منبع بی‌ثباتی برای خود پاکستان تبدیل شده است.**

از منظر منافع مردم افغانستان، نکته اساسی این است که افغانستان دیگر توان، حق و مکلفیت آن را ندارد که هزینه سیاست‌های نادرست همسایگانش را بپردازد. مردم افغانستان قربانی تروریزم بوده‌اند، نه صادرکننده آن. هرگونه نسبت‌دادن شتابزده خشونت‌های منطقه‌ای به افغانستان، بدون سند، در عمل **مشروعیت‌بخش به مداخله، فشار و انزوای بیشتر این کشور است و این دقیقاً برخلاف منافع مردم افغانستان می‌باشد.**

در عین حال، باید یاد آور شد که **ضعف طالبان در حکمرانی داخلی، مجوزی برای پاکستان نیست تا افغانستان را سپر خط‌های امنیتی خود کند.**

راه برون‌رفت، نه در تنش‌زایی لفظی، نه در اتهام‌پراکنی، بلکه در **تغییر بنیادین رویکرد منطقه‌ای و سیاست داخلی پاکستان** است: گذار از سیاست گروه‌محور و نیابتی به همکاری شفاف منطقه‌ای، احترام به حاکمیت کشورها، و پذیرش این واقعیت که امنیت پایدار، محصول سرکوب بیرونی نیست، بلکه نتیجه اصلاحات درونی است.

برای مردم افغانستان، موضع روشن است:

ما نه ابزار رقابت‌های پاکستان و هند هستیم، نه میدان تصفیه‌حساب‌های امنیتی می‌باشیم. هر سیاستی که افغانستان را منبع تهدید معرفی کند، در عمل علیه صلح منطقه و علیه حق مردم افغانستان برای زیستن در امنیت و کرامت انسانی عمل می‌کند.

اگر قرار است منطقه‌ای امن شکل بگیرد، نخست باید **افغانستان از جایگاه «متهم دائمی» به جایگاه «شریک برابر» بازگردانده شود و این بدون پایان‌یافتن سیاست اتهام‌زنی پاکستان ممکن نیست.**

نورمحمد غفوری

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ